

“मीठे बच्चे- आफ्नो बुद्धि कुनै पनि देहधारीमा लट्काउनु हुँदैन, एक विदेही बाबालाई याद गर। अरूलाई पनि बाबाको नै याद दिलाऊ।”

प्रश्न:- आफ्नो जीवन हीरासमान श्रेष्ठ बनाउनको लागि मुख्य कुन कुराको अटेन्सन चाहिन्छ?

उत्तर:- १- भोजन धेरै योगयुक्त भएर बनाउनु र खानु पर्छ। २- एक-अर्कालाई बाबाको याद दिलाएर जीवनदान देऊ। ३- कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन। ४- फाल्तु कुरा गर्नेको संगतबाट आफ्नो सम्हाल गर, परचिन्तन गर्नु हुँदैन। ५- कुनै पनि देहधारीमा आफ्नो बुद्धिको आसक्ति राख्नु नराख, देहधारीमा अल्झिनु हुँदैन। ६- कदम-कदममा अविनाशी सर्जनबाट राय लिँदै गर। आफ्नो बिमारी सर्जन सँग लुकाउनु हुँदैन।

ओम् शान्ति। बच्चाहरू कसको यादमा बसेका छन्? शिवबाबाको। शिवबाबालाई मात्र याद गर्नु छ, अरू कुनै देहधारीलाई याद गर्नु छैन। तिम्रो सामुन्नेमा यी देहधारी बसेका छन्, यिनलाई पनि याद गर्नु छैन। तिमीले केवल एक विदेहीलाई याद गर्नु छ, जसको आफ्नो देह छैन। यी मम्मा-बाबा अथवा अनन्य सेवाधारी जो बच्चाहरू छन्, उनीहरू सबैले सिक्छन् शिवबाबाद्वारा। त्यसैले याद पनि शिवबाबालाई नै गर्नु छ। सम्झाउन कसैले गएर जसलाई सम्झाए पनि बुद्धिमा सम्झनु पर्छ- शिवबाबाले यिनलाई पढाउनु भएको हो। बुद्धिमा शिवबाबाको याद रहनु पर्छ नकि देहधारीको। यदि यस देहधारीलाई तिमीले याद गर्छौं भने, यो सामान्य हुन जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- कहिल्यै पनि देहधारीमा अल्झिनु हुँदैन। तिमीले याद एकलाई गर्नु छ जो सबैलाई सद्गति दिनेवाला हुनुहुन्छ। यदि यस साकारलाई याद गर्छौं भने त्यो याद निष्फल हुन्छ। जसरी लौकिक बाबालाई बच्चाको याद गर्छन्, त्यसबाट कुनै फाइदा हुँदैन। कसैले ब्राह्मणीलाई याद गरे- मलाई फलानी ब्राह्मणीले पढाऊन्, यो पनि निष्फल भयो। कसैको पनि याद रहनु हुँदैन। हामीलाई शिवबाबाले पढाइरहनु भएको छ, कल्याणकारी शिवबाबा हुनुहुन्छ। देहधारीमा कहिल्यै बलिहार जानु हुँदैन। यी बाबाले पनि तिमीलाई भन्छन्- मनमनाभव। देहधारीलाई याद गर्छौं भने दुर्गति प्राप्त हुन्छ। बाबाले जान्नुहुन्छ- कसै-कसैको ब्राह्मणी सँग बुद्धि जुट्छ, यो गलत हो। देहधारीमा आसक्ति हुनुहुँदैन। बाबाको आदेश छ- म एकलाई याद गर। बिहान उठेर मलाई याद गर। देहधारीलाई लौकिक भनिन्छ। उनीहरूलाई याद गर्नु छैन। एक म निराकारलाई मात्र याद गर। गायन पनि एउटाको नै छ। शिवाय नमः शिव हुनुहुन्छ विदेही। वर्सा तिमीलाई बाबाबाट लिनु छ। यो देह पनि उहाँको होइन।

बाबा भन्नुहुन्छ- यस शरीरद्वारा म केवल तिमीलाई पढाउँछु, किनकि मेरो आफ्नो शरीर छैन त्यसैले यसको आधार लिन्छु। कल्प पहिले यिनीद्वारा मैले तिमी बच्चाहरूलाई सहज राजयोग सिकाएको थिएँ, जसद्वारा तिमी पावन बनेका थियौ। मेरो सेवा नै यो हो- पतितलाई पावन बनाउने। बाँकी कृपा वा आशीर्वाद माग्नु फाल्तु हो। यी कुरा भक्तिमार्गमा चल्छन्, यहाँ होइन। यस्तो पनि होइन। कोही बिमारी भयो भने मैले ठीक गरिदिऊँ, यो मेरो धन्धा होइन। पुकार्छन्- हामी पतितलाई आएर पावन बनाएर दुर्गतिबाट सद्गतिमा लिएर जानुहोस्। गाउँछन् तर अर्थ जान्दैनन्। भक्त त सारा दुनियाँमा छन्, ती सबैले

कसलाई याद गर्छन्? एक पतित पावन बाबालाई। सारा दुनियाँको मनुष्यमात्रको उहाँ मुक्तिदाता हुनुहुन्छ, पण्डा पनि हुनुहुन्छ। दुःखबाट मुक्त गरेर परमधाममा लिएर जानेवाला बाबा नै हुनुहुन्छ। त्यसैले बाबाको श्रीमतमा चल्लु पर्छ। कदम कदममा राय लिनु पर्छ— यस हालतमा के गरूँ? सर्जन त एकै हुनुहुन्छ। यी (ब्रह्मा) सर्जनको रहने र बोल्ने ठाउँ हुन्। उहाँ सर्जनले जस्तो मत अरू कसैले दिन सक्दैन। बच्चाहरूले समय व्यर्थ गुमाउनु हुँदैन। दिन-प्रतिदिन आयु कम्ती हुँदै जान्छ। विनाश सामुन्ने खडा छ, लापरवाही गन्यौ भने धेरै पछुताउनु पर्छ। परचिन्तन गर्नमा समय गुमाउनाले तिप्रो धेरै नोक्सान हुन्छ। तिमीले अरूलाई बचाउनु छ। मुनष्यले त एक अर्कालाई बाबा सँग मिलाउँदैनन् अझै दूर गर्छन्। यस समय सबैको उत्रने कला छ त्यसैले अवश्य उल्टो मत दिन्छन्। बच्चाहरूलाई अहिले ज्ञान मिलेको छ त्यसैले कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन। लुकाउनु हुँदैन। यो त तिमीलाई थाहा छ— हामी जन्म-जन्मान्तर पाप गर्दै नै आएका छौं। बाबाको बनेर यदि पाप गन्यौ भने अझै के भन्ने। यिनले भन्छन्— हामीलाई परमात्माले पढाउनुहुन्छ अनि स्वयं पाप गरिरहन्छन्। पाप गरेर फेरि न बताउनाले त्यो बोझ उत्रँदैन। बानी पक्का हुँदै जान्छ। सम्झन्छन्— मलाई कसैले देख्दैन। भगवान्ले त देख्नुहुन्छ नि। नत्र गर्भमा सजाय कसरी मिल्छ। दिलभित्र खान्छ— मबाट यो पाप भयो। मानौं कोही विकारमा गएर फेरि यहाँ आएर बस्यो। बाबालाई त थाहा हुन्छ— निकै नै नीच बुद्धि छन् जसले बुझ्दैनन्, पाप गरिरहन्छन्, सुनाउँदैनन्। कुनै कुरा साकार बाबाले पनि जान्दछन् तर बच्चाहरूले सुनाउँदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— पाप गरिरह्यौ भने वृद्धि भइरहन्छ, फेरि सय गुणा दण्ड भोग्नु पर्छ। चोरले चोरी गरिरहन्छ, उसलाई चोरी विना अरू केही बुद्धिमा नै आउँदैन। उसलाई जेलबर्द भनिन्छ। बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— बाबाको यादसिवाय अरू कुनै परचिन्तनका फाल्तु कुरा गर्छ भने सम्झ यो मेरो दुस्मन हो। फाल्तु कुरा न गर्नु छ, न सुन्नु छ। एक अर्कालाई सावधानी दिइराख— शिवबाबालाई याद गर्नुहोस्। कसैलाई फेरि रिस उठ्छ— फलानाले मलाई किन भन्छ? तर तिप्रो कर्तव्य हो याद दिलाउनु। यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ। जबसम्म कर्मातीत अवस्था आएको हुँदैन तबसम्म मनसा-वाचा-कर्मणा केही न केही भूल त भइ नै रहन्छ। कर्मातीत अवस्था अन्त्यमा आउँछ। त्यो पनि थोरै पास विद अनर हुन्छन्। जसले सेवा गर्दैनन् उनीहरूको यो अवस्था आउँदैन। सेवामा जो रहन्छन् उनीहरूले एक अर्कालाई याद गराइरहन्छन्— परमपिता परमात्मा सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? बाबा आफ्नो उदाहरण बताउँछन्— म पनि जब भोजनमा बस्छु, स्नान गर्छु, त्यतिखेर मलाई पनि याद दिलाऊ— शिवबाबालाई याद गर्नुहोस्। आफैं याद नगरे पनि, बाबाको श्रीमतलाई व्यवहारमा ल्याउनु पर्छ। यदि आफ्नो कल्याण चाहन्छौ भने एक आपसमा याद दिलाऊ। ब्रह्मा भोजनको धेरै महिमा छ। भोजन बनाउनेवाला ब्राह्मणको योग ठीक हुनु पर्छ तबमात्र भोजनमा तागत आउँछ। यादबाट नै तिमीलाई जीवनदान मिल्छ। आफ्नो जीवन हीरासमान बनाउनु छ। सहजभन्दा सहज कुरा हो मलाई याद गर, पवित्र बन। पतित बन्यौ भने सय गुणा दण्ड पर्नेछ। म बाबालाई याद गरिरह्यौ भने विकर्म पनि विनाश हुन्छ र मैले वर्सा पनि दिन्छु। थोरै याद गन्यौ भने वर्सा पनि थोरै मिल्छ। गीतामा पनि आदि र अन्त्यमा आउँछ— मनमनाभव। कुनै पनि देहधारीको याद आउनुहुँदैन। शिवबाबालाई याद गन्यौ भने तिप्रो कल्याण हुन्छ। पाप दग्ध हुन्छ। गंगामा स्नान गर्नाले कुनै पाप

विनाश हुँदैँन। भन्न त भावना भन्छन् तर भावना नै गलत छ। गंगा पतित पावनी होइनन्। पतित पावन एक बाबा हुनुहुन्छ। कुनै पनि स्थूल चीजलाई तिमीले याद गर्नु छैन। एक शिवबाबालाई नै याद गर्नु छ।

आत्मा ले भन्छ— हे गड फादर, हे परमपिता परमात्मा। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु, तिमीलाई सहज उपाय बताउँछु, मलाई याद गर। अन्त्यमा मेरो याद रह्यो भने तिमी मेरो पासमा आउँछौ। जीवन र आत्मा हो नि। मनुष्य आत्मालाई पाप आत्मा, पुण्य आत्मा भनिन्छ। पुण्य परमात्मा भनिदैँन। आत्मा नै पतित बन्छ अनि शरीर पनि पतित मिल्छ। बाबा आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्मा अविनाशी छ। बाबा बच्चा दुवै अविनाशी छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— अती प्यारा, सिकीलधे बच्चाहरू, म एकै पटक आएर तिमीलाई पावन बनाउँछु। तिमीलाई आत्म अभिमानी बनाएर भन्छु— अशरीरी भव, म बाबालाई याद गर। बस यो हो आत्माको यात्रा। त्यो हुन्छ शारीरिक यात्रा। यहाँ त तिमीलाई थाहा छ— आत्माहरूलाई अब वापस जानु छ। योग अग्निद्वारा नै तिमी जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिन्छ। तिमीले ब्राह्मण भन्नु छ। बनेनौ भने प्रजामा पनि हल्का पद पाउनेछौ। केही न केही सुनेमा त्यसको विनाश हुँदैँन। जसले राम्रो सँग पढ्छ पढाउँछ उसैले उच्च पद पाउँछ। सहजभन्दा सहज कुरा हो यादको। परमपिता परमात्मालाई याद गर्नु छ। उच्चभन्दा उच्च एकै भगवान् हुनुहुन्छ— त्यसैले गीत पनि शिवबाबाको नै गाउनु ठीक हुन्छ। तिमी बुद्धि वहाँ रहनु पर्छ— शिवबाबाले हामीलाई सुनाउनुहुन्छ। अहिले नाटक पूरा हुन्छ। हामी सबै कलाकारले अब शरीरको भान छोडेर वापस घर जानु छ। बाबालाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ फेरि जति याद गछौं त्यति उच्च पद पाउँछौ। जसरी एउटा पिल्लर बनाउँछन् नि, जहाँ दौडी लगाएर हात लगाउँछन् फेरि जो पहिले पुग्छ। तिमी पिल्लर शिवबाबा हुनुहुन्छ। यादको यात्राको दौडी हो। जति याद गछौं त्यति छिटो पिल्लरसम्म पुग्छौ फेरि आउनु छ स्वर्गमा। यस यात्रामा थाक्नु छैन। अब त दुःखधाम खत्तम भयो। हामीलाई त सुखधाम, शान्तिधाममा जानु छ। आज दुःखधाम छ, भोली सुखधाम हुन्छ। अब उहाँ बाबाको याद सबैलाई दिलाऊ। बाबाले हातमा स्वर्ग ल्याउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भन्ने बेडा पार हुन्छ। समय व्यर्थ नगर। भक्तिमा पनि धेरै परिचिन्तन गर्नु। भक्तिमा कति चिच्याउँछन्— भगवान् हाम्रो सद्गति गर्न आउनुहोस्। अब बाबा आउनु भएको छ, सम्झाउनुहुन्छ बच्चाहरू पवित्र बन। रहन युगल एकसाथ रहे पनि— हेर आगो त लाग्दैँन? आगो लाग्यो भने पद भ्रष्ट हुन्छ। एकपटक आगो लाग्यो भने त लागि नै रहनेछ, त्यसैले आफूलाई सम्हाल्नु पनि छ। योगमा रहने धेरै अभ्यास चाहिन्छ। योगमा जतिसुकै आवाज भए पनि, भूकम्प भए पनि, बम खसे, हेर के हुन्छ। यी कुरा देखि डराउनु हुँदैँन। यो त जान्दछौ नै— रगतको नदी भारतमा नै बग्ने छ। पार्टीसनमा रगतको नदी बग्यो नि। अझै धेरै आपद आउँछन्, मिरुआ मौत मलुका सिकार। तिमी फरिस्ता बनिरहेका छौ। जो राम्रा सेवाधारी छन् उनीहरू नै त्यस समय ठहरिन सक्छन्, यसमा धेरै मजबूती चाहिन्छ। शिवबाबालाई याद गर्नु छ। शिवबाबा जस्तो मीठो बाबा फेरि कहिल्यै मिल्न सक्दैँन। उहाँकै मतमा चल्नु छ। मुख्य कुरा हो नै पवित्र बन्ने। पतित उनीहरूलाई भनिन्छ, जो विकारमा जान्छन्। देवता हुन् नै सम्पूर्ण निर्विकारी। यहाँ त सबै विकारी छन्। त्यो हो शिवालय। यो हो वेश्यालय। अहिले विकारीबाट निर्विकारी बनेर स्वर्गको

राज्य भाग्य लिनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— पावन दुनियाँ स्थापना गर्न आएको छु। तिमीलाई मैले पावन दुनियाँको मालिक बनाउँछु। केवल पवित्र बन्ने मदत गर, सबैलाई बाबाको निमन्त्रणा देऊ। पाँच हजार वर्षपहिले पनि जब मैले गीता सुनाएको थिएँ तब भनेको थिएँ म एकलाई याद गन्थौ भने पावन बन्छौ। चक्रलाई फिरायौ भने चक्रवर्ती राजा-रानी बन्छौ। स्वस्थ, सम्पत्ति र सुख मिल्छ। सत्ययुगमा सबै कुरा थिए नि। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्थौ भने २१ जन्म कहिल्यै रोगी बन्दैनौ। स्वदर्शन चक्र फिराइरह्यौ भने तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। म प्रतिज्ञा गर्छु— भगवानुवाच, बाबाले केवल अल्फ र बे पढाउनुहुन्छ। मनमनाभव र मध्याजी भव, बस। पढाइ पनि कति सहज छ। बस दिलमा यही लेखिदेऊ। कुनै विरलै व्यापारीले यस धन्धाको युक्ति गुरुबाट लिन्छन्। ती धन्धा आदि गरे पनि गर, कहाँ मनाही छ र। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू, जसले स्वयं पनि बाबा र वर्सालाई याद गर्छन् र अरूलाई पनि याद दिलाउँछन् उनीहरू नै प्रिय लाग्छ। यस्ता बच्चाहरूलाई माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यादको यात्रामा थाक्नु हुँदैन, एक अर्कालाई सावधान गर्दै बाबाको याद दिलाउनु छ। आफ्नो समय गुमाउनु हुँदैन। परचिन्तन न गर्नु छ, नत सुन्नु छ।
- २) पास विद अनर हुनको लागि मनसा-वाचा-कर्मणा कुनै पनि भूल गर्नु हुँदैन।

वरदानः— ज्ञानको साथ-साथै गुणलाई प्रकट गरेर नम्बरवन बन्ने सर्वगुण सम्पन्न भव

वर्तमान समय आपसमा विशेष कर्मद्वारा, गुणद्वारा दाता बन्ने आवश्यकता छ, त्यसैले ज्ञानको साथ-साथै गुणलाई प्रकट गर। यही संकल्प गर— मलाई सदा गुणमूर्त बनेर सबैलाई गुणमूर्त बनाउने विशेष कर्तव्य गर्नु नै छ। तब व्यर्थ देख्ने, सुन्ने वा गर्ने फुर्सद नै रहँदैन। अरूलाई देख्नुको सट्टा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर्दै हर सेकेन्ड गुणको दान गर्दै गयौ भने सर्वगुण सम्पन्न बन्ने र बनाउने उदाहरण बनेर नम्बरवन हुनेछौ।

स्लोगनः— शान्तिको शक्तिद्वारा नकारात्मकलाई सकारात्मकमा परिवर्तन गर्नु नै मनसा सेवा हो।